

Sjöfartsstyrelsen

INFORMATIONSBLAD NR 12/1.7.1993

SJÖFARTSFÖRVALTNINGEN

Förordningen om sjöfartsverket (53/90) har ändrats genom förordning den 28 maj 1993. Denna förordning (470/93) trädde i kraft den 2 juni 1993.

Följande författningar om sjöfartsförvaltningen publiceras bifogat i sin gällande form:

lagen om sjöfartsverket 5.1.1990 (13/90),

förordningen om sjöfartsverket 19.1.1990 (53/90),

förordningen angående sjöfartsväsendets förvaltning 24 §, 26.10.1925 (299/25) samt

trafikministeriets beslut om sjöfartsdistrikten 25.1.1990 (92/90).

Chefen för juridiska byrån

Hannu Makkonen

Närmare upplysningar:

Juridiska byrån
och administrativa byrån

Detta informationsblad
ersätter informationsblad:

7/1.3.1990

Publikationsförsäljning:

Sjöfartsstyrelsen
Statistikbyrån
Bergmangatan 1
PB 158, 00141 Helsingfors
tfn (90) 180 81

LAG OM SJÖFARTSVERKET (5.1.1990/13)

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §. För sjöfartsförvaltningen finns sjöfartsverket som är underställt trafikministeriet. Till sjöfartsverket hör sjöfartsstyrelsen och en distriktsförvaltning som består av sjöfartsdistrikt.

2 §. Sjöfartsverket har till uppgift att följa utvecklingen inom sjöfarten och de näringar som hänför sig till den samt att enligt de mål som trafikministeriet ställer upp vidta åtgärder för främjande, tryggnad och organisering av sjöfarten.

Sjöfartsverket skall utföra de utrednings-, försöks-, uppföljnings- och planeringsuppdrag som det får av trafikministeriet och dessutom sköta de uppgifter och uppdrag som ankommer på det enligt särskilda stadganden eller bestämmelser.

3 §. Sjöfartsverket har en direktion om vars uppgifter, sammansättning och tillsättande stadgas genom förordning.

4 §. Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

5 §. Denna lag träder i kraft den 1 mars 1990.

Genom denna lag upphävs lagen den 18 december 1936 angående tjänster och befattningar vid sjöfartsförvaltningen (426/36).

FÖRORDNING OM SJÖFARTSVERKET (19.1.1990/53)

På föredragning av trafikministern stadgas med stöd av 3 och 4 §§ lagen den 5 januari 1990 om sjöfartsverket (13/90):

Sjöfartsstyrelsen

1 §. Vid sjöfartsstyrelsen finns en allmän avdelning, en sjöfartsavdelning, en trafikavdelning, en farledsavdelning och en sjökarteavdelning.

2 §. Allmänna avdelningen handlägger ärenden som gäller allmän förvaltning, ekonomi, lagstiftning och juridiska frågor, sjöfartsavdelningen ärenden som gäller säkerhet och övervakning i fråga om sjöfarten och småbåtstrafiken, trafikavdelningen ärenden som gäller isbrytning, lotsning och fartygsbestånd, farledsavdelningen ärenden som gäller farleder, kanaler och hamnar samt sjökarteavdelningen ärenden som gäller sjömätning och sjökort.

3 §. Om indelning av avdelningarna i enheter bestäms i sjöfartsverkets arbetsordning. I den kan också ingå bestämmelser om enheter som inte hör till någon avdelning.

Distriktsförvaltningen

4 §. För den regionala skötseln av sjöfartsverkets uppgifter är landet indelat i sjöfartsdistrikt. Sjöfartsdistrikten är underställda sjöfartsstyrelsen.

Trafikministeriet bestämmer sjöfartsdistriktens antal samt deras gränser och centrala förvaltningsorter.

Mom. 3 har upphävts genom F 28.5.1993/470.

5 §. Ett sjöfartsdistrikt handlägger ärenden som gäller säkerhet och övervakning i fråga om sjöfarten och småbåtstrafiken, lotsning, fartygsbestånd, farleder, kanaler och hamnar samt förbindelsefartygstrafik inom dess verksamhetsområde enligt vad som närmare stadgas i denna förordning och föreskrivs i sjöfartsverkets arbetsordning.

Sjöfartsdistrikten skall följa verksamhetsprinciperna för verket och arbeta för de mål som har uppställts för distriktet.

Sjöfartsstyrelsen kan bestämma att ett sjöfartsdistrikt skall utföra uppdrag på ett annat distrikts område.

Sjöfartsverketsdirektion

6 §. Sjöfartsverkets verksamhet styrs och övervakas av en direktion som tillsätts för fyra år i sänder.

Direktionen består av generaldirektören som ordförande, en vice ordförande och högst sex övriga medlemmar av vilka en skall utses bland dem som de mest representativa personalorganisationerna inom sjöfartsverket föreslår.

Trafikministeriet bestämmer direktionsmedlemmarnas arvoden.

7 §. Direktionens uppgift är att

- 1) besluta om riktlinjerna och de praktiska målsättningarna för sjöfartsverkets verksamhet med beaktande av de mål som trafikministeriet har uppställt för verket,
- 2) besluta om hur sjöfartsverkets förvaltning skall ordnas,
- 3) besluta om sjöfartsverkets budgetförslag samt verksamhets- och ekonomiplan,
- 4) genom styrning och övervakning se till att de mål som uppställts för verket uppnås,
- 5) meddela sådana föreskrifter och anvisningar som omfattas av sjöfartsverkets behörighet och vars meddelande direktionen inte har uppdragit åt generaldirektören eller någon annan tjänsteman inom verket,
- 6) avgöra de utnämningsärenden som avses i 18 § 3 mom. samt avge utlåtande om utnämning av generaldirektören och det sjöfartsråd som är chef för sjöfartsavdelningen, (28.5.1993/470)
 - 6 a) inrätta och dra in tjänster som överdirektör, sjöfartsråd och distriktschef (28.5.1993/470) samt
- 7) handlägga andra för verket betydelsefulla ärenden som skall föredras för direktionen enligt generaldirektörens beslut.

8 §. Direktionen är beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och minst tre andra medlemmar är närvarande.

Vid direktionens möte avgörs ärendena vid meningsskiljaktighet genom majoritetsbeslut. Om rösterna faller lika, gäller den åsikt som mötets ordförande har omfattat.

Direktionen bestämmer närmare hur ärendena skall behandlas.

Personalen och dess uppgifter

9 §. Chef för sjöfartsverket är en generaldirektör. Chef för sjöfartsstyrelsens allmänna avdelning är en överdirektör och chefer för de övriga avdelningarna sjöfartsråd.

Chef för ett sjöfartsdistrikt är en distriktschef.

Dessutom finns vid sjöfartsverket annan personal i tjänste- och arbetsavtalsförhållande. (28.5.1993/470)

10 §. Generaldirektören leder sjöfartsverket och svarar för att de uppgifter som ankommer på verket sköts effektivt och ekonomiskt. Dessutom skall han se till att de beslut som direktionen har fattat verkställs.

11 §. Överdirektören och sjöfartsråden biträder generaldirektören vid ledningen av verket.

De som innehar en ledande uppgift inom sjöfartsverket svarar för att verksamheten på deras områden utvecklas och bringar resultat.

Avgörande av ärenden vid sjöfartsstyrelsen

12 §. De ärenden som hör till sjöfartsstyrelsen avgörs av

- 1) direktionen,
- 2) generaldirektören eller
- 3) någon annan tjänsteman som har tilldelats denna befogenhet i arbetsordningen.

Ärenden som handläggs av direktionen eller där sjöfartsstyrelsen är besvärsmyndighet avgörs på föredragning.

I arbetsordningen bestäms vilka andra ärenden som skall avgöras på föredragning.

13 §. Generaldirektören avgör ärenden som inte avgörs av direktionen eller som han inte har uppdragit åt någon annan tjänsteman.

Ärenden i vilka sjöfartsstyrelsen är besvärsmyndighet avgör generaldirektören på föredragning av överdirektören eller ett sjöfartsråd.

14 §. Generaldirektören, överdirektören eller ett sjöfartsråd kan i enskilda fall förbehålla sig avgörandet av ett ärende som annars skulle avgöras av en honom underställd tjänsteman.

Avgörande av ärenden i sjöfartsdistrikten

15 §. Distriktschefen avgör de ärenden som hör till ett sjöfartsdistrikt, med undantag för ärenden som enligt 2 mom. hör till överinspektören vid sjöfartsinspektionen.

Överinspektören för sjöfartsinspektionen i distriktet avgör ärenden som gäller övervakning av sjöfartens säkerhet. Dessutom skall han till åtal anmäla brott mot sjöfartsstadgandena.

16 §. I arbetsordningen kan beslutanderätt som tillkommer distriktschefen eller överinspektören för sjöfartsinspektionen överföras på någon annan tjänsteman i distriktet.

Distriktschefen och överinspektören för sjöfartsinspektionen kan i enskilda fall förbehålla sig avgörandet i ett ärende som annars skulle avgöras av en honom underställd tjänsteman.

I arbetsordningen bestäms vilka ärenden som i distriktet skall avgöras på föredragning.

Behörighetsvillkor för tjänsterna

17 §. Ett allmänt behörighetsvillkor för tjänsterna vid sjöfartsverket är sådan skicklighet och förmåga som krävs för att tjänsteåliggandena skall kunna skötas med framgång.

Dessutom fordras

1) av generaldirektören högre högskoleexamen eller sjökaptensbrev samt förtrogenhet med sjöfart och förvaltning,

2) av överdirektören juris kandidatexamen eller annan för tjänsten lämplig högre högskoleexamen samt förtrogenhet med administrativa uppgifter och sjöfartsärenden,

3) av sjöfartsråd för tjänsten lämplig högre högskoleexamen eller sjökaptensbrev och förtrogenhet med uppgifter som hör till avdelningens verksamhetsområde samt

Punkt 4 har upphävts genom F 28.5.1993/470.

5) av distriktschef en för tjänsten lämplig högre högskoleexamen eller sjökaptensbrev och förtrogenhet med de uppgifter som hör till området.

Punkt 6 har upphävts genom F 28.5.1993/470.

Av generaldirektören, överdirektören, sjöfartsråden och distriktscheferna fordras även ådagalagd ledarförmåga.

Lotspersonalen skall dessutom ha sådan hälsa och kondition som krävs av personer i däckstjänstgöring på handelsfartyg och fartygspersonalen sådan hälsa och kondition som krävs för motsvarande uppgifter på handelsfartyg.

Besättande av tjänster

18 §. (F 28.5.1993/470) Generaldirektören utnämns av republikens president på föredragning från statsrådet.

Det sjöfartsråd som är chef för sjöfartsavdelningen utnämns av trafikministeriet.

Överdirektören, andra sjöfartsråd än det sjöfartsråd som avses i 2 mom. och distriktscheferna utnämns av direktionen.

I denna paragraf nämnda tjänster besätts utan att de har ledigförklarats.

19 §. Tjänster vid sjöfartsstyrelsen besätts och personal i arbetsavtalsförhållande anställs av generaldirektören, om inte denna befogenhet i arbetsordningen har överförts på överdirektören, ett sjöfartsråd eller någon annan tjänsteman.

Överinspektörerna i sjöfartsdistrikten utnämns av generaldirektören sedan distriktschefen har avgett utlåtande. Övriga tjänster i distrikten besätts och personal i arbetsavtals-

förhållande anställs av distriktschefen, om inte något annat bestäms i arbetsordningen.

Tillfälliga tjänstemän anställs av den myndighet eller tjänsteman som utnämner motsvarande ordinarie tjänstemän, om inte något annat bestäms i arbetsordningen.

Tjänstledighet och anställande av tjänstförrättande tjänstemän

20 §. Generaldirektören beviljas tjänstledighet av trafikministeriet. Tjänstledighet som varar längre än ett år och inte grundar sig på lag eller tjänstekollektivavtal beviljas dock av statsrådet.

Tjänstemän som utnämns av trafikministeriet eller av direktionen beviljas tjänstledighet av generaldirektören. (F 28.5.1993/470)

Andra än i 1 och 2 mom. nämnda tjänstemän vid sjöfartsstyrelsen beviljas tjänstledighet av sjöfartsstyrelsen och tjänstemän i sjöfartsdistrikten av sjöfartsdistriktet enligt vad som bestäms i arbetsordningen.

21 §. Om skötseln av en tjänst under tjänstledighet beslutar den myndighet eller tjänsteman som beviljar tjänstledigheten, om inte något annat bestäms i arbetsordningen.

Då generaldirektörens tjänst är vakant beslutar trafikministeriet om anställande av någon att sköta tjänsten interimistiskt högst ett år och statsrådet längre än ett år. Om anställande av någon att sköta en annan vakant tjänst interimistiskt beslutar samma myndighet eller tjänsteman som förordnar vikarie, om inte något annat bestäms i arbetsordningen.

22 §. Vid förhinder för generaldirektören träder överdirektören i hans ställe. På framställning av generaldirektören kan trafikministeriet även förordna andra ställföreträdare för honom.

Ställföreträdare för överdirektören och sjöfartsråden förordnas av generaldirektören.

Ställföreträdare för en distriktschef förordnas av generaldirektören på framställning av distriktschefen.

23 §. Vad som i 20 och 21 §§ stadgas om tjänstemän gäller i tillämpliga delar även om personal i arbetsavtalsförhållande.

Särskilda stadganden

24 §. Sjöfartsstyrelsen kärar och svarar på statens vägnar och bevakar i domstolar och ämbetsverk statens rätt och fördel i alla mål och ärenden som gäller sjöfartsverket.

Chefen för sjöfartsstyrelsens juridiska byrå har rätt att själv genom ombud bevaka statens rätt och fördel i domstolar och andra myndigheter samt vid skiljemannaförfarande och förrättningar och därvid företräda sjöfartsverket.

Chefen för ett sjöfartsdistrikt eller ett ombud för honom får företräda staten i ärenden som gäller sjöfartsdistriktet, då någon representant för sjöfartsstyrelsen inte är tillstädes.

25 §. Om inte något annat stadgas eller bestäms särskilt, har sjöfartsstyrelsen rätt att

- 1) köpa och arrendera jord- och vattenområden,
- 2) arrendera ut jord- och vattenområden och hyra ut byggnader i dess besittning samt fastställa arrenden och hyror för dem enligt gällande stadganden, samt
- 3) på de villkor som den finner lämpliga till andra statliga ämbetsverk eller inrättningar eller i övrigt för allmännyttiga ändamål hyra ut eller låna fordon, maskiner, anordningar och andra lagerföremål, om de inte behövs för sjöfartsverkets eget bruk.

Sjöfartsstyrelsen kan berättiga sjöfartsdistrikten att vidta ovan nämnda åtgärder.

26 §. Generaldirektören meddelar i enlighet med direktionens beslut i arbetsordningen närmare bestämmelser om den interna arbetsfördelningen och förvaltningens organisation i sjöfartsverket.

Ikraftträdande

27 §. Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1990.

Genom denna förordning upphävs

- 1) förordningen den 26 oktober 1925 angående sjöfartsväsendets förvaltning (299/25) jämte senare ändringar, dock så att 24 § förblir i kraft tillsvidare, samt
- 2) förordningen den 20 januari 1989 om kanalverket (71/89).

28 §. De i förordningen om kanalverket nämnda uppgifterna för kanalverket och förvaltningen av jord- och vattenområden övergår på sjöfartsverket när denna förordning träder i kraft. Till kanalerna räknas också den på Sovjetunionens sida belägna delen av Saima kanal som arrenderats genom det mellan Republiken Finland och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund ingångna avtalet om utarrendering till Republiken Finland av den Rådsförbundet tillhöriga delen av Saima kanal och ön Malyj Vysotskij (FördrS 40/63) jämte arrenderade jord- och vattenområden samt med stöd av arrendeavtalet byggda motsvarande anläggningar och anordningar.

29 §. Innan denna förordning träder i kraft kan trafikministeriet besluta om antalet sjöfartsdistrikt, gränserna för dem samt de centrala förvaltningsorterna. Dessutom får även vidtas andra åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter.

Besätts en tjänst vid sjöfartsverket innan denna förordning träder i kraft, skall denna förordning iakttas. I 18 § 2 mom. nämnda tjänster får dock besättas utan att utlåtande inhämtas av direktionen.

**FÖRORDNING ANGÅENDE SJÖFARTSVÄSENDETS
FÖRVALTNING (26.10.1925/299)**

På föredragning av Handels- och Industriministern varder angående sjöfartsväsendets förvaltning härigenom stadgat som följer:

24 §. Sjöfartsinspektör skall hålla sig noga underrättad om alla fartyg, som befara hans distrikt, i synnerhet om dem, som där hava sin hemort, ävensom, när anledning förekommer, anställa noggranna undersökningar å fartygen till utrönande av, huruvida de befinna sig i sjödugligt skick samt äro tillräckligt och behörigen bemannade.

För berörda ändamål skall sjöfartsinspektören, närhelst han det äskar, erhålla tillträde till fartyg, med vilka handelssjöfart idkas eller passagerare eljest befordras. Han är ock berättigad att av befälhavare och andra å fartyget anställda personer fordra upplysningar samt företaga de besiktningar och undersökningar, till vilka hans tjänsteåligganden giva anledning.

Sjöfartsinspektör bör även hålla sig underrättad om de tillfällen, då inom hans distrikt sjöprotester och sjöförklaringar inför rätta avgivas eller sjörättsmål, vilka härröra av omständigheter, de där äga gemenskap med hans tjänsteverksamhet, vid domstol handläggas, samt, såvitt möjligt, därvid närvara och söka genom rätten av parter och vittnen införskaffa de upplysningar, vilka han finner vara för fartygskontrollen nödiga.

Protokoll i dylika mål och ärenden bör av sjöfartsinspektör å tjänstens vägnar hos rätten begäras och i avseende å granskning till sjöfartsstyrelsens sjöfartsavdelning insändas. För samma ändamål skall notarius publicus eller den hans göromål bestrider, tullkammare eller kronobetjänt omedelbart efter det sjöprotest gjorts, tillställa vederbörande sjöfartsinspektör utan lösen en avskrift av protestprotokollet i de fall, då protesten angår fartygskollision eller grundstötning eller annan skada å fartyget.

**TRAFIKMINISTERIETS BESLUT
OM SJÖFARTSDISTRIKT (25.1.1990/92)**

Trafikministeriet har med stöd av 4 § 2 mom. och 29 § 1 mom. förordningen den 19 januari 1990 om sjöfartsverket (53/90) beslutat:

1 §. Landet indelas i fyra sjöfartsdistrikt enligt följande:

- 1) Finska vikens sjöfartsdistrikt, som omfattar Nylands län samt städerna Kotka och Fredrikshamn och kommunerna Pyttis, Veckelax och Vederlax i Kymmene län, med Helsingfors som central förvaltningsort,
- 2) Skärgårdshavets sjöfartsdistrikt, som omfattar Åbo och Björneborgs län samt landskapet Åland med Åbo som central förvaltningsort,
- 3) Bottniska vikens sjöfartsdistrikt, som omfattar Vasa, Uleåborgs och Lapplands län, med Vasa som central förvaltningsort, och
- 4) Insjö-Finlands sjöfartsdistrikt, som omfattar de städer och kommuner i Kymmene län som inte hör till Finska vikens distrikt, samt S:t Michels, Norra Karelen, Kuopio, Mellersta Finland och Tavastehus län, med Villmanstrand som central förvaltningsort.

2 §. Detta beslut träder i kraft den 1 mars 1990.

